

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пом.
Конто пост. шакл. 504-060.
143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. пере-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРИЮ:
Місячно 5-90 зол.
Чвертьрічно 18-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, фр. „
у Голландії, Бельгії 20 фр.
фр. Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх прочих краях по
7-50 зол.

Телеф. Редакції: 23-41.
Друкарні: 29-26.
**В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.**
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Греко-католицьке архієпископство на Закарпатті.

З достовірних джерел довідуємося, що Апосто-
лське Студію небаром утворить нову провін-
цію нашої українсько-католицької Церкви, а саме
на Закарпатті. Архієпископом буде Преосв.
Павло Гойдич ЧСВВ, теперішній греко-католиць-

кий адміністратор у Пряшеві. Кандидатура мук-
ачівського єпископа Олександра Стойки передана
яко його магістральським властим. Також є певні
вістки що на Закарпатті постане небагато нове
наше єпископство з осідком у Густі.

Свято і овариства ремісників „Зоря“.

Посвячення поширеної домівки. — Інавгурація відчитового сезону.

У неділю, 3-го ц. м., вслідую відбулося по-
свячення нової домівки Товариства українських
ремісників, промисловців і торговців „Зоря“ у
Львові у власній кам'яниці при вул. Вірменській
10. Увечері Т-ва віддавна робила заходи, які що-
годо тепер увінчалися успіхом: авільнилося на
тому поверсі, де вже Т-во має дві кімнати і салу,
успіхом закінчення; його відремонтовано і переї-
зато до власного вжитку. В той спосіб Т-во „Зоря“
як і усіх українських станових організацій чи
на найкращу домілку, яке служить як організа-
ційний, освітній та товариський центр україн-
ських ремісників!

Акту посвячення нової домівки доконав о.
Роскош, який теж у широкі словах склав
руки многослужбового голови Т-ва, дир. Си-
дорука, бажаючий найкращого розвитку Товари-
ства в його новій хаті. З черги голови дир. Сидорука
пригадав подію, яка стала для Т-ва „Зоря“ тов-
чим заходом зловити собі власний вигідний кут:
в тоді 27 літ тому тодішні моска, посідачі укра-
їнського „Народного Дому“ викинули відтілі

„Зоря“ на вулицю! При цій нагоді нинішній про-
відник організації випускав пам'ять заслужених
своїх попередників, передовсім пок. інж. Василя
Нагірного. Коротко, висловлена зростання і вели-
кодушними зворотами, але йсна, річеша, проінята
одночасно любов'ю твореного діла, промова дир.
Сидорука не залишила у численних учасників
святі ніяких сумнівів, що справді „добро україн-
ського ремісництва — це дорібок української
випілки“

Гарний, невеличкий, але сильний мшаний
хор „Зорі“, відспівав „Многа літа“ своєму голові
та „Зорянський Гімн“. Безпосередньо після того
зачаїчовано цикаль відчитів, що будуть відбу-
ватися там що-неділі вполудне. Відтак хор відспі-
вав ще дві пісні та національним гимном зкін-
чив це свято. Між присутніми гістьми був м. ін.:
голова Організації українців м. Львова пос. д-р
С. Білан, інж. М. Теоридло, д-р Станецький, проф.
К. Чехович, інж. Віничковський, представники
преси і ін.

Італійці зачали наступ на Макале.

ІТАЛІЙЦІ ЗДОБУЛИ ГАУССІЕН.

АСМАРА, 4. 11. ПАТ. Спеціальний корес-
понт ПАТ-а на еритрейському фронті пові-
домляє, що Гауссієн, яке лежить в половині
шляху між Адігратом і Макале зайняв італій-
ський корпус тубильних військ. Ген. де Боно
кобисто приглядався до рухів військ. Італій-
ські війська, що посуваються на південь, му-
ють поборювати великі теренові труднощі,
але не зустрічають ніякого опору абісинців,
що відступають без боротьби. Абісинські вій-
ська зосереджуються далі.

ІТАЛІЙСКИЙ НАСТУП НА МАКАЛЕ.

ПАРИЖ, 4. 11. ПАТ. Відювлений учора на-
ступ на Макале зачався перед сходом сонця в
год 2-й. На переді йшли віддані аскарисів, по-
тім танків, колючи правильних військ і відді-
ли „корих сорочок“. Розвідчі лети італій-
ських літаків не ствердили ніде більших абі-
синських частин. Запримітали тільки декілька
гнізд скоростріль і кілька протигетунських
гарнат. Міністр Чиніо, що брав участь у роз-
відних летах, ствердить, що з цілою рішучістю
можливо ствердити присутність абісинських
військ, бо вночі перемістилися з місця на місце,
і вони коваються використовуючи нерівності
одинного терену й гірські провали. Тому,
що італійці оперують більшою кількістю тан-
ків, не можна рахуватися з поважнішим спро-
слом.

Рос Гуса йде разом з італійськими військами
Вістну, що він є їх провідником елементу-

вали. Підготовка до теперішнього наступу тре-
вала 3 тижні. На терен воєнних ділаць переве-
зено 10 тис. тон засобів прохарчування і муні-
ції. В тій цілі урухомили 3.500 вантажних авт.

АДІС-АБЕБА, 4. 11. ПАТ. Італійська кіно-
та посувається на сідань від гори Мусса Ал.
Вона намагається мабуть зайняти залізничну лі-
нію. Незабаром мають до неї прилучитися змо-
торизовані війська. На південному фронті спо-
кійно. Дош, що падав кілька днів зовсім не-
можливив діяльність танків і памирних авт.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ТРУДНОЩІ.

ПАРИЖ, 4. 11. ПАТ. Корпус армії ген. Сан-
тінія, що вирушив з Едагагамус у присутності
маршала де Боно, пройшов до Ензамо Серо, не
зважаючи на теренові труднощі. За військами
їхали вантажні авт. з харчами. Італійські ко-
лонни не зустріли ніякого опору. Здогадують-
ся, що абісинські війська зосереджуються на
південь від Макале.

ЛІВЕ АБІСИНСЬКЕ КРИЛО СИЛЬНЕ.

ПАРИЖ, 4. 11. ПАТ. Деджасмач Аелю, що
командує абісинськими військами у провінції
Волькаїт, що є лівим крилом армії Гайле Се-
ляссіє, повідомив веруса, що йому не треба під-
моги. Деджасмач Аелю повідомляє, що його
війська кілька разів перейшли ріку Сегі і
вийшли до Еритреї. Армія має доволі харчів,
що вистають до нових зим у грудні. На цьо-
му фронті в найближчій майбутності не буде
абісинського протинаступу, бо більшу частину
військ пересунуто в напрямі на Макале.

Замах на китайського прем'єра

ЗОРГАНІЗУВАЛА КОМУНІСТИЧНА ОРГАНІЗАЦІЯ.

НАНКИН, 4. 11. ПАТ. Слідство у справі зам-
у на китайського прем'єра виявило низку сен-
сационних подробиць, про махінації третього ін-
тернаціоналу. Викрили широко розгалужену ор-
ганізацію, що мала на меті вбити маршала Чан-
Кай-Шека. Тому, що отруєння маршала пильно
охраняло й тому, що не було відомої нагоди
для цих намірів не можна було перевести, вибрав-
ши другу жертву прем'єра Ванг Чинг-Вей.

Заслана організація мала широко розгалу-

жені зв'язки в колах куомінтангу й у всіх найваж-
ніших міністерствах. При розбудові цієї організації не-
звичайно діяльна була однією добре відома в
Нанкіні китайська журналістка, що давніше сту-
діювала в Москві. Вона зловчала гарячу прихиль-
ницю куомінтангу та здобула довіру багатьох
визначних людей. Її чоловік працював у центр-
лі куомінтангу. Підчас переведеної домашньої
ревізії найшли в них багато листів з Москви.

Д-р Маркіян Дзерович

спец. внутр. медуг — вернувся до Львова
і переніс канцелярію на вул. Сенаторську 9
I. пом.
(Вісда для хорих до ужитку).
589 Ординус від 3—5 попол. Тех. 262-32 5-1

Після I. Українського Педагогічного Зїзду.

Львів, 4. листопада

Коли хочу коротко поділитись враженнями
з Педагогічного Зїзду, то відчуваю, що най-
сильніше є в душі почуття жалю, що вже скін-
чилося цей Зїзд. Так трудно освоїтися з цією
думкою, бо лишилося враження, що Зїзд швидко
розвинув свою працю, яка йшла повною парою.
Думкою, що бодай два дні могла би продовжува-
тись дискусія над проблемами, що їх порушу-
вали в рефератах.

Не знаю, що було би краще: чи те, щоб опу-
стити деякі реферати з тим, щоб було більше ча-
су для дискусії, чи так, як було багато рефера-
тів та безліч затронутих проблем, зате дискусія
обмежена до крайності — п'ять хвилин для зго-
лошених до слова над двома чи трьома дуже
важкими та досить обширними рефератами. Мо-
же учасники Зїзду доспівають собі самі на са-
моті те, що викликали в них реферати. Цей брак
дискусії над рефератами, а також те, що деяких
рефератів не могли вислухати всі учасники Зїз-
ду (працювали одночасно чотири комісії), зда-
ється робить просто необхідністю надрукувати
праці Зїзду. Але де знайти на це матеріальні за-
соби?

Коли від цієї біди більше зовнішньо-організацій-
ної сторони Зїзду перейду до характеристики
внутрішнього його змісту, то одні його риси,
найважливіші, хочу підкреслити. Педагогічний
Зїзд мав переважно теоретично-академічний ха-
рактер. Хто знає, чи не загато був він відірва-
ний від дійсності та життя? Один лише прега-
рний формою та змістом реферат посла В. Кузь-
мовича нагадував нам про нашу дійсність, хоч і
він підходив до цієї дійсності як вдумчивий пе-
дагог-патріот, а не як політик. Застановляюся
над тим, чому так сталося. І бачу, що склалося
на це кілька причин. Головна з них — це те, що
Зїзд був подуманий суб спеціє етернітаті: він
хотів обговорити проблему українського націо-
нального виховання начеб поза часом і простором,
у можливим відірванні від потреб сучасної
хвилин, так якби ми були господарями на всій
своєї землі. Друга причина — це своєрідна по-
літична дійсність, серед якої ми живемо, при цьо-
му як зовнішньо-об'єктивна, польсько-державна,
так і наша, внутрішньо-суб'єктивна. Одна і друга
не сприяє тому, щоб проблеми нашого шкіль-
ництва могли було розгавдати під кутом полі-
тичної злободенності.

Очевидно, що багато уваги присвячено і пе-
дагогічним питанням та потребам рідкошкіль-
ного навчання. Найменше згадували про болячки
нашого державного шкільництва; зрештою,
вони всім надто добре знаві.

Отже яскраво політичних моментів на Зїзді
майже не було. До різнородних проблем підхо-
див Зїзд виключно з суто-педагогічного погля-
ду. Але нема на світі нічого, що не мало би рі-
вночасно і політичного характеру. Тому й ті ре-
золюції, що їх ухвалив Зїзд, мають всеж таки
політичний зміст, або можуть бути підставою
для висновків і постулатів політичного ха-
рактеру.

Змістом своїх рефератів, ртнем дискусії, яка
живішою була в комісіях, та числом учасників
і їх зацікавленням порушеними проблемами —
Педагогічний Зїзд справді робив величезне вра-
ження.

С. Ховський.

Женевські наради і політична криза у Франції.

Женева, 31. жовтня 1935.

Своє сучасне завдання бачить Союз Народів у можливі скоріш закінченні італійсько-абіссинської війни. Виконання цього завдання залежить від того, розуміється, лише частини.

Вчора мав я нагоду розмовляти з одним італійським політиком, поінформованим добре як стосовно намірів італійського уряду, так і стосовно сучасного політичного становища Італії в Європі. Я вислухав йому, чому українцям, як ворогам Москви, залежить на можливі скоріш закінченні африканської війни та запитав навів жартівливо, коли ця війна скінчиться. І я дістав зовсім поважну відповідь, що війна скінчиться правдоподібно ще в цьому році.

В дальшій розмові почув я, що італійці невичайно обурені сучасною акцією Москви проти Італії, якої італійці московському уряду не забудуть, а також дуже огорчені тим, що англійський уряд у Женеві фактично співпрацює з представником Москви проти Італії. Мені не випало нагадати цьому італійському політику, що до сучасного співробітництва Москви з Союзом Народів проти Італії причинилась сама Італія, голосячи за прийняттям московського уряду до Союзу Народів. Але можна думати, що в Римі вже зрозуміли помилковість дотеперішньої італійської тактики супроти Москви.

Чи сучасна війна в Африці може справді скінчитись в цій році, ніхто, розуміється, сказати не може, бо це залежить від надто багатьох чинників. В інтересі Італії в твердити, що війна скінчиться скоро, щоб, коли вже її ударемити санкції, то привабливі відсунути та злагідити їх. Але не підлягає сумнівам, що несприятливі міжнародні відносини, в яких розпочалась африканська війна, спонукують у деякій мірі Італію обмежитись частинними досягненнями в Африці.

Офіційні наради Союзу Народів розпочинаються властиво за кілька днів, по поверненні представників Великобританії до Женевы. Останні пропозиції Італії стосовно Абіссинії, які зрештою мало чим різняються від попередніх, уважають у Лондоні невиснажливими для утворення потрібної основи до переговорів. Отже дальші наради в Женеві будуть присвячені питанням санкцій. Одноставність Союзу Народів у цій справі обмежується властиво самою засадою; поза тим починаються різниці в поглядах. Вчора ввечері оголосив так званий Координаційний Комітет, що за заборону довозу зброї до Італії висловилося 39 держав, за фінансові заходи — 21 держава, за заборону італійського довозу — 11 держав, за заборону довозу деяких товарів до Італії — 11 держав, за організацію обов'язкової допомоги висловилося 6 держав. Але ці держави — це Південно-Африканська Унія, Гвинея, Ліберія, Люксембург, Нова Зеландія і СРСР. Ніякого політичного зв'язку між цими державами нема; що спільного має наприклад СРСР з Новою Зеландією після того, як англійці викорилили там остаточно людодство? Варто уваги те, що СРСР не бракує ні в одній з комбінацій держав, готових до того чи іншого роду санкцій. Але це властиво й найслабші їх сторони, бо нема справді ніякої санкції, приготуваної проти Італії, якої не заслужував би десятикратно СРСР за поведінку Московщиною інших націй та за акцію московського уряду посяганнями на СРСР. Оскільки участь СРСР у санкціях збільшує їх фактичну чинність, питання досить сумнівне; але нема сумніву, що участь московського уряду в санкціях проти Італії посилює їх всякого морального значіння; а саме морального впливу їх легковажити не можна.

Ще більшою небезпечкою для сучасної примірної акції Союзу Народів є недавній політичний похід у Франції, які загрожують урядом уряду Ліваль. Мав тут на увазі сконцентрований наступ соціалістично-більшовицького фронту на патріотичні французькі організації та рішення недавнього конгресу соціалістично-радикальної партії. Героями цього конгресу були Еріо та Деладіє. Одноголосний вибір Еріо на президента партії є в деякій мірі доказом того, що він пішов «на правий уступки комуністичному крилові своєї партії, яке цілком підпало під вплив московських агентів у Франції. Дуже характеристичне для Еріо, що він виступив на конгресі в найбільш відвертій спосіб проти уряду, в якому він сам бере участь. Конгрес звернувся до уряду з найрешучішою вимогою розв'язати національні чи — по термінології радикалів-соціалістів — фашистські організації Божого Хреста та інші, жаючи дуже добре, що Ліваль цієї вимоги виконати не може, не недовіривши уряд з „національного“.

себто такого, що тримається на протиставленні між національними та більшовицькими організаціями, в уряд „народного“ фронту, себто в уряд, кермований паном Літвіновим та московським амбасадором у Парижі.

Колиж Ліваль вимоги партії Еріо не виконає, то найближча собія французького парламенту буде в кінцем сучасного французького уряду. Протиставити соціалістично-більшовицькому фронтові „дегальним“ шляхом, шляхом розв'язання парламенту та подання в патріотичними організаціями, Ліваль мабуть не зможе. Він дуже розумний і зручний політик, але не диктатор. До тогож французькі національні організації не мають властиво ані спільного проводу, ані навіть спільної програми, особливо в зовнішній політиці. Всі вони ворожі Москві, але частина їх ворожа і Німеччині. Отже небезпека, що уряд переберуть партії „народного“ фронту, та що прийде до розв'язання національних партій Франції, дуже поважна.

А прихід до влади соціалістично-більшовицького блоку у Франції мав би найфатальніші наслідки для сучасної акції Союзу Народів у справі африканської війни. Акція ця тепер тримається співробітництвом між Англією та Францією. Поки Франція мав привабливі формальні національний уряд, англо-французька акція в справі африканської війни може знаходити деяке зрозуміння і у великих державах, що не входять до Союзу Народів. Але з хвилиною приходу до влади у Франції уряду „народного“ фронту, залежного від Москви, вся женевська акція прибирає дуже

МАТЕРІАЛИ НА МУЖЕСЬКІ УБРАННЯ, ПАЛЬТА, РАГЛЯНИ, ПОКРИТТЯ ФУТЕР, БЕЛЬСЬКІ І ОРИГ. АНГЛІЙСЬКІ ПО ФАБРИЧНИХ ЦІНАХ

ДІМ МОДИ

ВЕЛИКИЙ ВИБІР

ЛЬВІВ,

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ГОТЕЛЬ

11/22 8-17

прикрий вигляд однієї спрямованої на шкоду фашизму та на користь московської акції в Європі і в цілм світі. Варто пригадати, що найслабшим аргументом Японії на користь окупації Манджурії, аргументом, слушність якого мусили признавати і найнеприязніші вороги Японії, був японський поклик на те, що Манджурія загрожувє московськй окупації.

Абіссиній московська окупація загрожувє виразді не більше, ніж панування більшовицькому кошику державі в Європі, але коли перемога московсько-більшовицьких елементів у Франції надасть перевагу більшовицьким елементам і в англо-французькій акції у Женеві, то зовсім добре можна статися, що американські та японські симпатії, якими користується тепер Англія, пересунуться на бік Італії. Які наслідки малоб це для Англії, уявити собі дуже легко.

Запобігти цій небезпечі Англія може тільки означивши виразно своє становище і супроти ССОР і супроти Франції, загроженої більшовицьким. А це причиниться не лиш до поладження африканського конфлікту, а й до впорядкування відносин у самій Європі, особливо на Півночі.

М. Данько.

3 нашої кооперації.

ЯК УКРАЇНСЬКА КООПЕРАЦІЯ ПРАЦЮЄ ДЛЯ СВОЇХ ЧЛЕНІВ.

Подаємо нижче кілька даних зі статистики наших кооператив, членів РСУК. Ці дані вказують наглядно ту матеріальну допомогу, що її приносить українська кооперація нашому селові у збірнім висліді своєї праці. Всі цифри відносяться до 1933 р.

В 1933 році було при кооперативах РСУК 120 фондів допомоги на випадок вагібелі худоби. Вони виплачували своїм членам, які оплачували регулярно вкладки, кругло 20 тисяч золотих титулом підмог за уважні штуки. Це наші відносини поважні цифри.

Молочарська кооперація охопила вже своєю організацією 1.400 громад, в яких є або молочарні або відбірні сметанки. В 1933 році виплатили нашому селові за молоко кругло 5 мільонів зол.

Скупивши через кооперацію — це другий шлях, яким через кооперацію допливає гроші до села. В 1933 році дістало наше селянство тою дорогою 4 мільйони зол. Відомо, що 1934-тий і 1935-тий рік принесли в цій ділянці кооперативного збуту величезний поступ.

880 кооператив скупували в 1933 році від своїх членів збіжжя і виплачували за нього своїм членам кругло 1 мільон зол.

Кооперативи для загального закупу і збуту стараються прийти в допомогу своїм членам також закупом різних господарських машин. І так при кооперативах-членах РСУК було в 1933 році для спільного вжитку членів 307 сіпалок, 133 плугів, 120 ланцюгових борін, 20 моторових молотарок, 13 кератових, 132 ручних, 190 трієрів, 95 млиників, понад 380 сонд, 50 культиваторів та різне дрібніше приладдя.

Наше громадянство береться жваво замідати нові виробничі кооперативи. Це помітно головню в останніх часах. Але вже в 1933 році було у нас 10 кооп. цеголень, 8 лахвікарень, 6 пекарень, 4 олійні, 2 млини, 7 мисарень, 8 шевських майстерень і понад 20 інших промислових заведень.

Попри те все українська кооперація є громадським чинником ще і в тому напрямку, що кожного року призначає досить поважні суми на різні гуманітарно-освітні цілі. В 1933 році зложили кооперативи на такі цілі зі своїх білансових надвишок кругло 90 тисяч зол. Коли зважити тяжке положення, в яким знаходяться наші кооперативи через зменшені обороти, то це сума поважна.

СКІЛЬКИ КООПЕРАТИВ ОБЕДНУЄ ТЕПЕР Р. С. У. К.?

На початку 1934 року РСУК об'єднував 3194 кооператив. У часі року прийнято в члени 237

кооператив, але одночасно через зміну кооперативного закону відійшло 490 кооператив. Тому з початком 1935 р. РСУК об'єднував тільки 2941 кооператив. По нинішній день число членів РСУК зросло на 3007 кооператив. Найбільший приріст вказують сільські кооперативи для загального закупу і збуту (33), райфайзенки (28) і районові молочарні (6).

НОВА КООПЕРАТИВНА КРАМНИЦЯ

Дня 22 жовтня ц. р. відкрила кооперативна „Базар“ у Львові крамницю галантерейних товарів, яка міститься при вул. Руській 3. (пр. Бляхарської). Кооператива має на складі: білі мужеське і жіноче, ковзирці, краватки, панчохи, скарпетки, рукавичи, шапки і т. п. Кооператива наважала безпосередні торговельні зв'язки з кращими фабриками і суртівнями галантерейних товарів, призначених для міського населення. Однак в міру опанування цієї покищо нової в нас ділянки торгівлі, кооператива має намір наладувати власне виробництво галантерейних товарів, щоб дати працю нашим людям.

ВІД НИНІ
ЛИШЕ ПІДМІНКА НАВН
'ПРАЖІНЬ'

ЗБІРНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ КООПЕРАТИВ.

Союз Рільничих і Зарібно-Господарських Кооператив у Варшаві зазначив надалі умову з одним з краєвих забезпечених товариств у справі збірного забезпечення всіх своїх членів кооператив від крадіжки та влому. Чи не вдалося зробити щось таке і в нас?

ПРИЙНЯТТЯ КООПЕРАТИВ У ЧЛЕНИ РСУК.

Рішенням Дирекції РСУК дня 14 і 21 жовтня ц. р. прийнято в члени РСУК такі нові кооперативи: 1) „Госп. спож. Сжа „Сільський Господар“ у Тяглові (пов. Рава Руська), 2) „Згода“, кооп. з обм. відп. для заг. зак. і збуту. Біла-Лісок (пов. Чортків) В. Л.

Над чим радила міністер'яльна комісія у Львові.

Як ми вже вчора повідомляли, до Львова приїхала в суботу 2. листопада п. р. міністер'яльна комісія, złożona з представників міністерств: сільського господарства, торгівлі і промислу, різниці, суспільної освіти, замішувальних та внутрішніх справ, щоб розглянути господарські потреби різниці, промислу і ремесла всіх трьох воєводств.

Представники палат: різниці, ремісничої і промислово-торгівельної зібралися в суботу в гол. залі у палаті промислово-торгівельній і там розглядали всі важливі справи з цих ділянок. Комісія бажала зацікавитися всім, що стосується торгівельного обороту, закордонного експорту, з умовами кооперативів, зі справami по-літичними, соціальними, самоврядування, а дотеперішнім вислідом відомостями хліборобства та з особливими питаннями східно-галицьких воєводств з ділянок: різниці, ремісничої і торгівельно-промислової.

На пленарній засіданні та на комісіях виступило чимало коротких рефератів та переведено багато дискусій, яка тривала також до сніданого дня. Після рефератів з'ясувалося на

особливе підкреслення реферат радника торго-вельно-промислової палати дир. Ц. О. Юліана Ше-паровича про внутрішній оборот різних про-дуктів (зерні, худоби, молока, яєць та овочів). Ре-ферент навіс дуже точно розбирав ціни, які да-ють продукти за ці свої продукти і які платять за них споживач та вияснив причини цієї надто високої розбіжності. Ціною, що обидві палати, себто торговельно-промислова і різнича погоди-лися у ціні, такий важливий і складний, справі на про-те самого референта і ці самі справи. Крім того з українських радних виступив один реферат в імені Різнничої Палати ради, Мирон Луцький, (адміністративно-самоврядні справи), на комісіях ради, Різнничої Палати Іван Шепарович (комуні-каційні справи) і представник РСУК сеп. Остап Луцький (експорт яєць і м'яса та організації до-машнього промислу).

В неділю вийшла комісія на село, де м. п. оглянула нашу кооперативну пекарню у Висло-боках і вивчила кооператив в Реченівці, а селах львівського повіту.

В неділю вчором міністер'яльна комісія від-їхала до Кракова.

Свято закінчилося нап. гимном, що його на-писав відомий всім учасник свята. Програма тривала від год. 5. до 8. Присутніх яких 200 со-колів і багато запрошених гостей. Свято зроб-ило могутнє враження на сокільську сім'ю і гес-тей. Було воно imponуючою маніфестацією по-чуттів сокілства. Цим святом соколи доказав-ли, що твердження теперішнього голови С. Б.: „Не сокілство, але якість“ — правильне. У „Со-колі“ працює гурт людей, яких праця дає по-мітні висади.

ДЕНЬ 1. ЛИСТОПАДА В БОРИСЛАВІ.

День 1. листопада святкував Борислав, як щороку, дуже торжественно. Дня 31. жовтня вчором відправив о. парох Ліщинський у товари-стві всього місцевого духовенства панакхиду за наших героїв і виголосив принагідну проповідь. Серед церкви була гарна могила, народ числен-но явився в церкві. Співав хор „Бор-Божна“. По-панакхиді відбулася в „Народній Домі“ академія при участі місцевої інтелігенції і робітництва. — Дня 1. листопада відправив о. Ліщинський о. кат. Майба й о. сотр. Шуляка соборну Службу Божу у наміренні українського народу. Много-літнім для Митрополита, наших єпископів і парламентарних представників закінчилося це святочне богослужіння.

Першолистопадові свята.

СВЯТО СОКІЛЬСЬКОЇ РОДИНИ.

В неділю 3. листопада відсвяткувало україн-ське сокілство у Львові роковину першолисто-падового зриву. Свято відбулось у руханковій залі Т-ва, участь у ньому взяли соколи з усіх львівських гнізд. Салю прикрасили святочно ки-лими і рушниками. Під тризубом поміщено портрет от. С. Горука, замальований дубовим листом.

Сокільським гимном, що його відспівав со-кільський хор, започатковано програму. Потім голова Сокола-Батька інж. М. Хроноват виго-лосив промову, в кій зясував вагу 1-листопадо-вого зриву та підкреслив перемену української психіки, що її спричинив першолистопадовий переворот. Наприкінці своєї промови голова С. Б. відчитав список соколів, що згинувли в бо-ротьбі за українську державність. Їх пам'ять со-кілство вшанувало однохвилиною мовчанкою та „позір“. Промова інж. М. Хроновата, виголо-шена з великим ораторським хистом та дуже збайливо опрацьована, зробила велике вражен-ня на всіх учасників свята.

Зчерги сокільський хор під управою проф. Білостоцького співав стрілецькі і патріотичні пі-сні. Зворушлива була деклямація маленької Фе-реневичівної, що виголосила прегарну поезію „Ніч з 31. X. на 1. XI. 1918“. Гітарове тріо ви-ступило з настроєвими піснями. Ця точка була мабуть і придумана на те, щоб учасники свята могли поринути думками в це світле недавнє на-ше минуле. Могутнє враження зробила декляма-ція поезійки О. Бабія „Три поезії“, яку викона-ла по мистецьки п. Ярослава Демцюхівна. На за-кінчення 1. частини виголосив п. Заклинський ре-ферат про історичну генезу першого листопада, нагадуючи до трьох періодів української дер-жавності.

Друга частина програми зачалася збірною моводеклямацією соколів у супроводі гітар про невідомого стрільця, що згинув в обороні волі батьківщини. Точка була виведена дуже

збайливо і з талантом, тому зробила теж глибо-ке враження. Останньою точкою були спомини учасників великого зриву: д-ра Гнатевича, ко-лишнього підкомандного от. Горука, п. Закли-ського про переворот та інж. М. Хроновата про те, як стрільці повелися по смерті от. Вовіжжя. Спомини учасників визвольних змагань прико-вували увагу соколів, що слухали їх із замише-ним відлихом.

Японія не цікавиться Лігою Націй.

ТОКІО, 4. 11. ПАТ. З японських офіційних код повідомляють, що японський уряд зовсім не

є заінтересований у реорганізації Ліги Націй уважаючи, що це справа суто європейська

Битва війська з бандитами.

МЕКОІК, 4. 11. ПАТ. Федеральні війська у стейті Халіско звели бій з групою бандитів, яких було 150. Акцію військ підтримували літаки. Це

вже друга битва, що її звели війська з тою самою групою бандитів. Ватажок банди втік. Згинув 25 бандитів.

Вибух на покладі большевицького пароплава.

МОСКВА, 4. 11. ПАТ. Зі слуга пароплава „Сов-нарком“, що на його покладі прийшло до вибуху нафти, мала 5 осіб. 4 матроси згинувли на місці

підчас вибуху, пятого врятували й перевезли в по-в'язаному стані до шпиталю, де він незабаром помер.

Стрілянина на совітсько-манджурському кордоні.

МОСКВА, 4. 11. ПАТ. Агенція Тасо повідо-ляє: Згідно з вістками, що вийшли з Хабаровська 26. жовт. міс. на совітську територію вдерлося 6 озброєних корейців, що походять з Манджурії. Ця група зустрінулася біля стейції Полтавка з від-ділом совітської прикордонної сторожі. Бандити ставили опір кордонній сторожі, що хотіла їх придержати і зачали стріляти. У висліді стріля-нини двох корейців убили, двох ранили. Двох ін-ших утікло та зустрінули якийсь відділ прикор-донної сторожі і знову зачали стріляти. Відстрі-люючись, сторожа одного важко ранила, другий утік. На місці події вийшли дуже багато контр-революційних брошур, 2 браунінги, 2 мазери, влючі до розкручування рейок та прилад до ви-

тисання гаків, якими рейки прикріплюють до під-кладів. Це все свідчило про те, що бандити хотіли ушкодити залізничну лінію між Гродовою і Вла-дивостоком. Це підтверджені потверджені зйаванні раниених і придержаних бандитів, які стверджу-ють, що ватагу організував один манджурський військовий орган і вивізав її на совітську терито-рію, щоб вона ушкодила залізничну лінію та спри-чинила катастрофу поїзду. Цей самий манджур-ський орган організував другу ватагу з 7 чи 8 людей, що мала вийти на совітську територію а 5—6 днів після повороту першої.

ФІРАНКИ, постіль найдешевша вирібна
КОВДРИ ВАНК, пл. Марійська 6.
913/2 27-30

У Греції привернули монархію.

95 відс. голосуючих заявивось за монархією. — Король Юрій II. вертається до Греції.

АТЕНИ, 4. 11. ПАТ. Атенська агенція пові-домляє, що висліди плебісциту ствердили май-же однагидність грецького народу щодо при-вернення монархії. Конділіс заявив представ-никам преси, що успішні висліди плебісциту перейшли тут найсміливіші сподівання.

Хоч обчислювання голосів іще не скінчене, нема сумніву, що за привернення монархії ви-повілось 95 відсотків голосуючих. Вулиці Атен

і інших міст були ілюміновані вже вчором, до-ми прибрано прапорами.

Король Юрій довідався про вислід плебі-сциту в Лондоні, де перебуває досі. З Англії виїде він мабуть за 15 днів і вернеться до Гре-ції.

В листопаді памятайте
про інвалідів Української Галицької Армії!

Комуністи підготовляють третю партію.

НЮ ЙОРК, 10-го жовтня. (Вл. кор.) Недавно відбулося комуністичне віче в Медисон Сквер Гарден, де вишучється 20.000 людей. Але ледви половина місць була занята. На вічу промовляв директор американської комуністичної партії, Іра Бравлер, що був у Москві на семуому конгрес-сі комуністичного інтернаціоналу. Він складав свій із своєї поїздки, а потім перейшов до прак-

тичної політики. Свої аргументи зосередив Брав-лер на потребу об'єднання соціалістів із комуніс-тами, щоб створити в Америці партію праці. В-таких виснодах висказав навіть демократичну еволюцію, бо сказав, що така третя партія, хоч би й відсталася до влади, не зможе перевести соці-алістичних асасл, але вате зможе оборонити де-мократичні засади і недопустити до фашизму.

Фабрика хемічних виробів
О. Левицька і С-ка
У ЛЬВОВІ, вул. КОРДЕЦЬКОГО Ч. 51.
Телефон 60-04. ПКО. 503-881
поручає в ласні виробити найкращої якости
Пасту до взуття „Елегант“ терпентин.
Пасту до взуття „Елегант“ воскову
Пасту до підлоги „Француська маса“
Віск комбінований до підлоги
Васеліну до шкіри
Синку до білля 1387
понадкову і коронову
Шварц до чобіт. — Віск шевський. — Смола шевська.

ЩО БУДЕ В ПЕРШИХ УРЯДОВИХ ДЕКРЕТАХ.
Після оконченого ухвалення сенатом закону про повноважсти проекти перших декретів предложать економічному комітетові опісля раді міністрів.

Здогадуються, що в першій групі декретів, які міститимуть повноважній урядом податкові тигарі та засоби, необхідні для рівноваги дер-жавного бюджету й самоврядних бюджетів, бу-де також декрет про знижку комірного.

Українка — визначна болгарська діячка.

ЛІДІЯ ШИШМАНОВА.

Цими днями Лідія Шишманова, родом українка, видатна жінка в Болгарії, скінчила 70 років свого багатого і корисного життя. Старша донька Михайла Драгоманова і вдова видатного болгарського вченого і політика проф. Івана Шишманова — пані Лідія Шишманова є живим і міцним зв'язком двох братерських славянських народів. Батька Лідії Шишманової, Михайла Драгоманова, знаємо всі; мати Людмила була з роду Кучинських, теж із Гадяча з Полтавщини. Це було щастиве подружжя.

Коли Лідії було 5 років, Михайло Драгоманів з родиною виїхав у наукову подорож по Європі і вже тоді мала Лідія побачила Німеччину, Італію, Швейцарію, Францію.

„Найяскравіше пам'ятаю я з раннього дитинства, коли поїхав на станції Торні рушник і бачу, що батько з'явився на пероні. Мене охопив жах, що вже ніколи, ніколи не побачу свого тата, якого я так гаряче любила“, — відповіла мені пані Шишманова на моє питання: „Яке Ваше найяскравіше враження з дитинства?“

За три роки свого життя з цей час в Європі мала Лідія навчилася чотирьох європейських мов. Під впливом культурного життя своїх батьків вже тоді проявила великі здібності. Перші книжки, які на неї зробили враження, були українські книжки, які вона чула навіть тоді, коли не вміла читати, від свого тата й мами; а тут в Європі діставала вона німецькі казки братів Грім, які читала з оргівалі.

Мати Лідії, високо інтелігентна і талановита, прегарно співала й грала на фортепіані, передала свій мистецький хист Лідії. Батько гуманіст, поступовець, сам виховував своїх дітей на ідеях гуманізму і народолюбства. Михайло Драгоманов повернувшись в Київ, як політичний діяч українця, не довго жив на своїй Батьківщині і мусів був покинути знову Київ і вже не звадив. Він з родиною поселився в Женеві і тут вів далі свою культурну і політичну працю.

Лідія закінчила гімназію і вступила на історико-філософський факультет в Женеві, який закінчила з успіхом. „Я дуже любила історію і філософію. Та захоплювалась літературою, і найбільший вплив на мене мали проф. філософії Гурт і проф. літератури Едвард Род — повістяр“, — пише пані Шишманова. Ще в гімназії вчилася Лідія співу у пані Сіллен, учениці знаменитого професора Штокгаузена, а фортепіану у професора Рутгарта. Коли Лідії було 15 років, вона вже співала цілі партії з опер, бо мала високе сопрано прегарного тембру. Та не захопилась молодість Лідії артистичною кар'єрою.

В 1899. році зустрінула молода красуня Лідія на своєму життєвому шляху, чарного, талано-

витого болгарина Івана Шишманова, учня Михайла Драгоманова. „Мій чоловік дуже любив мого батька. Розумів його бажання і ідеї, мій батько теж любив мого чоловіка і мій чоловік був, може, більший син мого батька, ніж ми його діти, бо вони добре між собою розумілися“ — пише наша землячка.

Лідія Шишманова зі своїм чоловіком переїхала в Софію. Вона стала вірною помічницею в науковій праці свого талановитого чоловіка, а їх дім став культурним і мистецьким осередком.

В їх домі засновано перше „Музичне болгарське товариство, в якому пані Шишманова була заст. голови. Там засновано і перше „Болг. товариство для плекання мистецтва“. Сама бере активну участь у концертах, виступає з успіхом в Славянській Бесіді, в Військовому Клубі, на різних благодійних концертах і не раз виступала при царському дворі.

Здійснилися теж її мрії стати письменницею-журналісткою. Ще під впливом свого батька будучи дівчиною, надрукувала вона в Парижі книжку „Болгарські релігійні легенди“, а під впливом свого нареченого переклала болгарські казки на французьку мову. У Софії вже в рр. 1895—97 стає постійною співробітницею часопису „Болгарія“ і потім постійно працює в багатьох болгарських часописах.

Співпрацювала пані Шишманова і в українських часописах і журналах: „Україна“, „Рада“, „Діло“, „Нова Україна“ та інші.

Шишманова, володіючи французькою мовою, зробила велику пропаганду болгарській літературі і дала переклади творів: Івана Вазова, Непирова, Камевова, Шишманова, Рашкова то ін.

Смерть її чоловіка дуже тяжко вплинула на Шишманову і потрясла її нервово, але опас її відчаю заповів, в якому чоловік прохав її впорядкувати його твори.

Під редакцією видатного болгарського вченого проф. Арнаудова вже вийшло декілька томів творів Шишманова. Пані Шишманова зі своєю секретаркою, жінкою молодого українського вченого, професора Шелудька, працює над упорядкуванням щоденника Івана Шишманова. Це цінний політичний документ болгарсько-українських взаємин, бо, здебільшого, щоденник вієся під час, коли проф. Шишманов був послом від Болгарії в Києві, а в самостійній українській державі.

Мав пані Шишманова багато матеріалів і щоденник свого батька Михайла Драгоманова, що його теж упорядковує для видання.

Ці два щоденники мають велику вагу для обох братерських народів, але може ще більше для українського, ніж для болгарського. Варт, щоб

обидва ці щоденники побачили світ і в українській мові.

Пані Шишманова крім своєї літературної праці навсіди брала і бере участь і в громадському житті: вона була заст. голови болгарського відділу міжнародної ліги миру й свободи і брала участь в міжнародних конгресах.

На моє запитання, як дивиться вона на об'єднання славянського жіноцтва, дістала я таку відповідь: „Всяке об'єднання мого симпатичне, але під однією умовиною: щоб жінки того об'єднання принесли інші методи та думки, ніж їх чоловіки. А коли жінки в об'єднаннях, в які входять народи, що насилують у своїх межах „меншості“, і коли ці жінки захищають методи своїх держав, то таке об'єднання для мене не має ніякої вартості“.

Пані Шишманова хоч і стала болгаркою по чоловікові, хоч і виховала свого сина на широго болгарина, видатного державника-дипломата, хоч і любить болгарський народ, проте не забуває за свою батьківщину Україну і боліє серцем за неї...

„Чи побачимо ми з Вами, дороге пані, нашу рідну пеньку Україну, цілком незалежну... як ми того бажаємо“, зі словами на очах промовила пані Шишманова при першій нашій зустрічі.

Марія Омеляченко.

Політика і музика.

Саксаганський перед мікрофоном стації Комінтерну.

В неділю 3-го п. м., починаючи від год. 18.20, можна було почути передачу московською радіостанцією Комінтерну концерту „заслуженого артиста республіки“, старенького Саксаганського. Ця радіостанція доволі часто дає українські концерти, очевидно, з метою пропаганди. Саме для пропаганди — використовуючи те, що концерти слухають у Совісах радо, зате відкакують від несамовитих пропагандивних балачок — вголосив перед концертом ніби-то якийсь український робітник довгу промову, в якій представив „блага“ для України від совітської влади на нуту „дякую тобі, товаришу Сталіне, за щастливе життя“.

Чого там не було, в оцій промові! Була згадка (з гордістю) про колишні селянські рухи на Україні, про Шевченка, що його зродив закріпощений народ, про крайсер „Патюшкін“, матроза Матюшенка, тощо, аж до прогнання усіх інтервентів у часі революції! „Без перемоги сов. влади — говорив бесідник — було б подолання таке, яке є на Західній Україні. Вся Україна була б німецько-польською колонією“. Самостійність Винниченків (?), Лівницьких та інших — це прикритий фальш. Під лозунгом самостійності продають вони Україну кому лиш охота її купувати. Це продажні люди, які викликають, мовляв, гідоту в кожного українця своєю „спекуляцією на паршивій самостійності“...

До справжнього розквіту дійшла Україна під більшовицькою владою, досягаючи ніби-то небувалий рівень національно-культурного будівництва і промислового та господарського розвитку.

Нині в Міських Театрах, вівторок 5. листопада:

„Шіснацятилітка“

Світ сучасної молоді на сцені

В ТЕАТРА РІЖНОРОДНОСТЕЙ:

Драматична епопея молоді екзальтованої дівчини. Знаменита гра артистів. Протест проги брехні.

ВАСИЛЬ МАКОВСЬКИЙ.

63

ГМІНД.

ТАБОР УКРАЇНСЬКИХ ЗБІГЦІВ І ВИСЕЛЕНЦІВ У ЧАСІ СВІТОВОЇ ВІЙНИ 1914—1918.

Спогади зперед 20-ти літ.

Похопна участь і жертвенна праця українського жіноцтва на всіх ділянках народного життя не потребують окремої витрати слів. Українське жіноцтво — це гордість українського народу. Та у війні запал і жертвенність жінок для народу випередили їх миркову працю. Не інші були українські жінки в гмндівському таборі, хоч у яких скрутних обставинах доводилося їм там жити.

Подібна, хоч менша в розмірах і менше вдатна була маніфестація в дні царських уродин — 18. серпня 1915. року. Її оборудував теж окремо для цієї цілі вибраний комітет. На це свято зложилися: богослуження для шкільної дітвори й окреме для народу при співучасті таборового хору. Військо ясувало. Після полудневого походу на майдановій естраді відбувся концерт.

який під орудою Івана Ворончака випав ще краще, ніж Шевченківський. Були приявні члени таборової управи і всіх таборових установ та всі представники гмндівських урядів. Не могли концерту нахвалитися. Ввечір був увесь табір яскраво освітлений і на всю довжину гомонів від співів. На це свято не мав комітет від управи ніякої матеріальної допомоги; все робив власним заходом і коштом. Тому і прибутку мав усього 350 корон. З того 150 корон пішло на австрійський Червоний Хрест, 150 — на німецький та 50 корон — на спеціальне бажання барона Чапкі — на отоманський червоний півмісяць...

З інших свят, що мали за мету утримати і скріпити в таборі патріотичні настрої, слід відмітити посвячення в осередку табору пам'яткового хреста в честь архикн. Франца Фердинанда, далі свято з 23. червня 1915. р. з приводу відбиття Львова, з 28. серпня 1915 з приводу добуття Берестя Литовського, з 3. червня 1915. р. з приводу відбиття Перемишля.

8. грудня 1915. р. улажено цілу низку відчитів у таборі і народний концерт у традиційний день „Просвіти“. Працю взяв на себе таборовий учительський збіг.

Кожного року в дні 13. грудня, як у дні іменини улажувало богослуження в честь Митрополита Андрея Шептицького. В 1915. р. на окремому віні вирішено вислати до Митрополита привітну телеграму до Курська, зміст якої 10.000-ий народ одобрив на вічу оплесками.

Заходами „Жіночого Кружка“ відправили 30. червня 1916. р. поминальне богослуження за Івана Франка, що помер тоді, при чому алаштували популярні відчити про його літературну і суспільну діяльність.

З великою маніфестацією, в якій перед вело жіноцтво, був зв'язаний відхід перших добровольців з табору до Українських Січових Стрільців 25. березня 1916. року. Їх проводила з великими, вибуховими проявами патріотизму маса виселенців аж на залізничний двірць, хоч формально було це дозволене тільки для своїх. Усі стрільські маніфестації і свята, головню поминальні богослуження за поляглих стрільців, що їх правили правильно щороку у великодні понеділки, приймав наряд із захопленням і глибоко релігійною пошаною. Початок цих зворушливих поминань — можна сміло сказати — сягає гмндівських часів.

(Далі буде.)

копичинського повіту, відкриє в найближчих днях окружну електростанцію в Янові в силі понад 100 коней і напруженні 15.000 вольт.

— **Хліборобські продукти для війська.** В цьому господарському році військо має закупити 643 тисяч тон жита, 76 тисяч тон вівса і 3 тисячі тон пшениці. Закупити розложено на час від вересня до лютого з тим, що найбільше закупів припадає на місяць листопад. Одночасно військо буде купувати бараболо, крупи, ярину і мисо.

— **Хто виграв?** В мин. суботу при тягненні доларівок впади наступчі вигрانی: 12.000 дол. на ч. 1127174, 3.000 дол. на ч. 133339 171320, 1.000 дол. на ч. 1457509 168267 1221637 1190982 1223478 210176 524206, 500 дол. на ч. 1436722 33239 65360 89606 1188325 525197 804803 106662 164331 1133760, 100 дол. на ч. 684296 1033856 991412 840296 428021 113074 332632 1174375 33683 1088939 477160 104424 701200 958558 1078813 1291808 8273 931472 824028 549486 842211 1485434 828952 181687 126806 390818 808299 1046712 665643 1582885 170286 4530 290475 1134492 1194906 1423914 680655 1216291 1180099 1302371 1124340 711823 546567 449531 433216 120473 1186636. — Того самого дня відбулося тягнення 3-пр. будівельної позички серії I-ої. Премія 250.000 зол. впади на ч. 487742 премія 50.000 зол. на ч. 461366, 10.000 зол. на ч. 229111 384338 432401 528484 532217 636867 670058 906609 958520 967865, 1.000 зол. на ч. 5094 21200 38637 49052 57848 70543 86961 87687 102275 105137 157846 163447 174314 176260 189812 193324 206052 213218 214492 218894 221739 248082 262608 262958 263898 274369 275129 284865 294890 307013 320284 325818 235424 329182 329355 352791 356789 358844 377381 381247 404351 417317 418145 421419 434934 495156 498227 498446 509599 524407 526556 532232 533507 535818 537774 547774 540415 549517 549801 565373 571252 574454 571167 581601 589439 618693 635803 639744 643092 658518 669072 675681 681727 716567 745464 745464 747588 750919 752736 769488 703440 793990 796439 800191 806996 833100 845480 847614 862021 876968 887848 902346 913428 922440 928440 928700 935561 947331 947959 965861 970421 987802.

— **Нові мости і дороги.** В найближчому часі буде посвячення третього мосту на річці Гнізні на території міста Тереховлі. Одночасно відбудуть до публічного вжитку нововибудовану дорогу, що лучить Тереховлю з Могильницю. Дорога довга на 10 км.

— **Зловживання при maturі.** Варшавська шкільна влада викрила зловживання при здаванні іспитів зрілості на провінції. Стверджено, що в час іспитів на провінції maturисти підставляли інші особи, ознайомлені з науковим матеріалом, і тим чином діставали свідоцтва зрілості. У зв'язку з тим всі польські шкільні кураторії одержали від міністерства освіти наказ на будуче стверджувати totoжність кандидатів, що приступають до maturи. Екстерністи мають предложити особисті виказки з фотографіями.

— **Викинули петарду до божниці.** На вул. Шайнохи ч. 6 у Львові викинув хтось крізь вікно петарду до божниці. Вибух ушкодив двері та стіну. Вилетіли теж шибви в сусідніх двох вікнах. Жертв у людях не було, бо божниця була зачинана.

— **Львівська хроніка.** У військ. зому шпигелі помер підпоручник Ст. Ковальський, який зачався в своєму приватному мешканні. — У брамі дому при вул. Якова Германа ч. 4 зайшли піджигувати около 5-місячну дівчинку.

— **Зі страху перед коморником покінчила самогубством.** В Александріві Куявському підрізала собі горло а потім повісилася Пелагія Малакова, власниця трьох домів. Нездужала на нервовий розстрій, спричинений страхом перед секвестраторами. Колиш багата Малакова жила тепер у біді та вже кілька разів накладала на себе руку.

— **Ранений поліцей вбив убивника.** У Хлопцях, пов. Ярослав, скривався пошукуваний поліцією вбивник Франц Юзьяк. Коли поліцей хотів арештувати Юзьяка, він напав на поліцей та зранив його ножем у руку, після чого вдарив ще чимсь у голову. Коли приголомшений поліцей опритомнів пустився за втікачем Юзьяком. Колиж Юзьяк не зупинився, поліцей вбив його. Раненого поліцей відвезли до шпиталю.

— **Поїзд наїхав на авто.** У Старому Тшебіні пов. люблінського (Шлеск) поїзд наїхав на електричне авто, яке знищив зовсім. Чотири особи згинили на місці, чотири були ранені.

— **З Польщі.** Союз реставраторів у Варшаві рішив з огляду на загострення чехословацького режиму супроти поляків припинити зовсім

консумцію львівського пива. — У Варшаві застріли адвоката з Ломжі, В. Гренбарт, якому адвокатська палата відбрала на один рік право вести канцелярію за вчинок, суперечний з гідністю адвоката. — На передмісті Замліні в Радомі 12-літній хлопець Марія Скорський знайшов артилерійську гранату, яка вибухла йому в руках і розірвала груди. У шпиталі хлопцеві ампутували руки, після чого він умер.

— **Краєва хроніка.** В Бережанах застрайкувало 40 робітників, зайнятих при будові міських водопроводів, домагаючись підвишки платен. — В потязі Вишня в громаді Модрич пов. Дрогобич знайшли тіло Павла Кулика з Кіпця з простріленою головою. — У Золотому Поточі Павло Михайляк застрілив в причини нещасного кохання 18-літню семінаристку Софію Крижанівську. — У Коломні при каналізаційних роботах попали на Церковній вулиці на старий цвинтар. — У Горохові біля Сяноке злодій напав на хату І. Грицева та забрали касієру і 200 зол.

— **Волить бути жебракком ніж учителем.** У Варшаві придержали жебрак, при якому знайшли готівку 60 зол. і шалуну книжочку на 3.600 зол. Він зізнав, що був колись учителем, але покинув цей фак, бо жебракчина більше поплачує.

— **Харків має галерію образів.** У Харков закінчили будувати 4-поверховий будинок для галерії образів. Влада передала туди 70.000 творів мистецтва, головно сконфіскованих у приватних осіб.

— **10.000 фр. за образливу рекламу.** Французжанка Рене Жув, що у 1931 р. дістала нагороду найкращої париської красуні відкрила собі робітню дамських суконь. Цього літа була вона над морем у славному Довіль і там зробили їй знімку, яка появилася у різних журналах мод. „Мадмуазель Парі“ (як називають премію париської красуні) була дуже вдоволена такою рекламою. Та за якийсь час її фотографію передрукував один легкий журнал до тексту одного ще легшого оповідання. Тоді панна Жув подала редакцію перед суд і дістала 10.000 фр. відшкодування за порушення чести.

— **Щось для вломників.** Одна з англійських сталевих фабрик зробила для одного париського банку панцирну касу, яку вважають за найміцнішу з дотеперішніх. Двері мають 90 см., а отвір на каючик майже непримітний для людського ока.

— **Старий Нью Йорк щезає.** У Нью Йорку йде жвава праця, щоб старі ділянки заступити новими. Один із найстаріших готелів Бревурт, вибудований ще в 1854 р. зруйнують, щоб поставити там хмарочос. Колиш у ньому мешкали найславніші гості, як впр. уельський князь, що став пізніше Едвардом VII. Підприємці мають намір зробити з нього і тепер найбільше влибавливий осередок аристократії.

— **Грабункове вбивство в потязі.** В Ціріху арештували перед кількома днями 23-літнього малярського студента Карла Штрасера, що 29. вересня ц. р. в потязі Букарешт—Париж на території Каринтії ограбив румунку Фаркасану і викинув крізь вікно. Її знайшли неживо в розбитою головою і подоланими руками. Як відомо, під замітом цього злочину арештовано спершу румунського студента Траяна Теодореску, що їхав тим самим потягом, але після чотирьох тижнів припадок викрив іншого винуватця. Ціріхська поліція довідалася, що одна пані, в якій мешкав студент Карло Штрасер, дістала від нього дороге футро. Переведена ревізія ствердила, що це футро було власністю вбитої Фаркасану. Крім того у Штрасера знайшли перстень, що теж був власністю тої румунки. Дальше докопання викрило, що Штрасер злепонував був у залізничній гардеробі в Ціріху малу валізу, в якій знаходилися інші дорогі цінності вбитої Фаркасану. Притиснений до стіни Штрасер признався до злочину. Каже, що коло підночі пані Фаркасану, з якою він їхав в одному передмі, відчинила вікно, бо було їй за гарячо. Описала стемнула ногами на своє сидження і почала руками поратися в валізі на полиці. Нараз прийшло йому на думку ограбити свою товаришку подорожі. Він ударив її кулаком у груди, так що вона впадала назавок просто у відчинене вікно і вилетіла з вагоном. Тоді поїхав дальше спокійно аж до Ціріху і тут забрав річ румунки зі собою. Однак факт, що при ньому знайшли золоту браслету з годинником, яку румунка мала на руці, свідчить, що його оповідання неміцне з правдою. Він правдоподібно заламорочив її якимись наркотиком, ограбив і викинув крізь вікно. Згідно з зізнаннями чоловіка вбитої Фаркасану вона мала при собі готівку 12.000 франків і чек на 2.000 франків. Все те забрав Штрасер. Стверджено також, що Штрасер на

ЗАУПОКІЙНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

3-а

Д-ра ВОЛОДИМИРА ОХРИМОВИЧА відбудеться в роковини смерті дня 6. XI. 1935; в год. 8 рано в Успенській церкві при вул. Руській

протязі життя виїздив двічі з Ціріха в напрям Відні. Не вичислене, що він полював у потягах на нові жертви задля гробунку. Показалося, що Штрасер є сином пенсіонованого багатого урядовця в Будапешті, де скінчив реальну гімназію з відзначенням. Тому що його не прийняли на політехніку в Будапешті, батько вислав його до Ціріху, де він скінчив два семестри і спершу здавав іспити. Описля записався на науку, подорожував по Італії, їздив часто до Відні і вічно натягав батька на гроші. У зв'язку з убивством пані Фаркасану арештовано теж якусь Белю Вайс.

— **Управління ваги тіла дієтою.** В юнорському інституті Прата, де цвенте мистецтв поруч практичного знання, вчиться 200 студенток домашнього мистецтва і господарства. Перед роком їм поставлено питання, чи можна управління ваги тіла при допомозі дієти. Зпоміж них 44 мали 2—18 фунтів ваги забагато, а 35 з них мали 2—25 фунтів змало. Від вересня до кінця грудня вони робили досвіди з дієтою. Зпоміж 44 вдалося 38 студенткам зредукувати вагу до нормальної, а 11 зпоміж 35 студенток підвищити вагу до нормальної. Описля держалися приписаної дієти і ще дальше йшла поправа в обох групах, аж поки не переконалися, що не треба ніяких штучних засобів до редукування ваги тіла, а досить управління харчі. Забагато ваги мають звичайно ті, що харчують більше ніж три рази денно. Крім цього треба встерігатися їсти тяжкі страви, а вдовольнятися овочами й городиною.

— **Річні вісті.** У Гаазі радить чергова сесія міжнародного трибуналу. — В індійському місті Дусамалпурга дійшло до кривавих сутичок між гіндусами і мусульманами. — Антирелігійна боротьба в Мексику в останні часи загострилася; у 12 стейтах заборонені всякі богослуження і в більшості стейтах священники позбавлені громадянських прав. — Англ. королівська пара приїздила князю Генрієту, доньку князя екс-кнйзера Вільгельма. — У Берліні заборонили продавати останні числа льондонського „Морнієр Посту“. — Литовський уряд рішив брати із в'язнів гроші за їх утримання. — В англ. місті Ісбора суд засудив Геррі Вільсона на 2 місяці примусових робіт за те, що змушався над собакою. — Дім, де уродився франц. маршал Фош, у місті Тарді, переімять на музей. — Бельгійська королівська рідня купила той клаптик землі, де згинув у катастрофі король Астрід, щоб там вибудувати каплицю і пам'ятник. — У музею малого франц. міста Маконі найшли образ, який знавці приписують Рембрандтові. — Відома фільмова артистка Поля Негрі приїхавши у Париж, заведувала

ДИВОГЛЯДИ.

ЕЛЕКТРИЧНІ СОРОЧКИ.

Інженір Бертольдсен з Осло зробив винахід і дістав на нього патент: як гріти сорочки. Тканина сорочки зроблена так, що на ній йде електричний струм з ізолюваних дрітків, щоб їх можна було огрівати. У черевці знаходиться маленька динамомашина; коли людина ходить, тоді машина відслідком руху постає відповідну енергію. Дріт сорочки нагріваються найвище до 35 ступнів так що вона не може загорітись.

ЩО ПОТРЕБУЄ ФІЛЬМОВА АРТИСТКА.

У Голівуді померла фільмова артистка на сьотовій славі Гільберія М'тон. Залишила вона 213 суконь, 180 капелюхів, 180 черевників і 7.200 пар шовкових панчіх. Кілько разів денно змінювала панчохи, досі ще не встановили.

В'ЯЗНИЦЯ БЕЗ ВІЛЬНИХ МІСЦЬ.

У юнорському стейті окрузі Бурсон люди засуджені на в'язницю мусять чепати черги, щоб туди дістатись. В'язниця має місце на 25 осіб і всі келії заняті. Закон не дозволяє помилувати в одній келії більше в'язнів, ніж є на них місце. Цими днями оголосилось туди 4-ох, що мають відсидіти кару від 6 місяців до року. Їм не дали прийти аж кілька тижнів аж буде вільне місце. За той час можуть вони пробувати щастя, чи не здохнуть їх на нових злодійствах та обчарках.

Уряд Гренландії повідомляє про цікавий факт: передача одної гренландської радіостанції викрила поклади металів. Одні урядові тієї станції заявили, що знаєш П з кораблями, які плавають і самаченою напруги, виходять само, а то й дозвіль їх не чути. Урядник догадується що радіомагнітним мусить перешкоджувати якесь покладали метале, що поглинають їх. На основі цього почалися розшуки й спроби відкрити аз якийсь час багато повлази метала, які просякають і Копенгаген, показавши мильною між й нікого. Ці поклади мають те пер експлуатувати, а вони матимуть велике значіння аж господарства Данії.

Вид. Опілля. 1820. 1888. 1890.